

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap,

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Évesre 6 kor, fél évre 3 kor, egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyv-
vándójába küldendők.

Felelős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztőségi közlemények a
lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos petítor egyszeri hirdetésnél 20 fillér
többesori hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyilntter péntesora 50 fillér.

Liga a párbaj ellen.

Dicsőretét zengjünk Nagyvárad városának, ahol erőteljes komoly mozgalom indult meg társadalmi életünk rákfeneje, a párbaj ellen. Azt hisszük itt találták el a helyes és célravezető módját annak, hogy a párbaj elveszítse a kényszer jellegét. Mert ne higgye senki, hogy szívesen párbajozik minden párbajozó. A legtöbb ép érzékű ember tudatában vannak, hogy Isten és ember törvényei ellen vét, midőn a kard, vagy a pisztolyosó elé kiáll. És üres frázis az is, hogy a lovagias férfiú a legnagyobb hidegvérrel néz elébe a párbaj következményeinek. Az ember göresösen ragaszkodik életéhez minden körülmények között, óva óvja testi épségét és nevetséges beszéd az, hogy éppen a párbajozó venné semmibe testi épségét vagy életét. És ki írhatná le a családos ember nyomott lelki állapotát a pár-

baj előtt? Azzal régen tisztában van mindenki, hogy megsértett becsületért nem elégtétel a vér. Ott van a törvény, amely mérlegeli, hogy a sértőt igazat mondott-e vagy sem és eszerint ítél enyhén vagy szigorúan. Igaz, vannak esetek, mikor a törvény sem képes elégtételt szolgáltatni, de ez nem lehet ok arra, hogy az egész társadalmat lenyűgöző párbajkényszer a krakélerek malmára hajsa a vizet.

Nagyon régi keletű nálunk a párbaj ellenes hangulat, de hogy ez miért nem vezetett eddig eredményre, annak okait helyesen fejtegette a minap egy elismert közjogászunk. Azt mondta, hogy amíg megeshetik nálunk, hogy a párbajozó rendőrfogalmazónak a rendőrkapitány segítkezik, s hogy a miniszterek s hirnevesebb, népszerűbb politikusok párbajai rendőri fedezet mellett folynak le, addig szó sem lehet a párbajmánia csökkentéséről.

Egyedül a nagyvárad párbajjelle-

nes liga az, amelynek működése sikerrel kecsegtethet. E liga tagjai kötelezik magukat arra, hogy sem nem párbajoznak, sem nem segítkeziknek, s ha becsületbeli ügyök akad, azt vagy a liga foruma elé viszik, vagy a bíróság elé. S valóban egyes-egyedül ez a társadalmi út van a párbajmánia fékezésére.

Örömminkre szolgál, hogy a nagyvárad ligája megalakulását rokonszenven fogadta a közvélemény s ebből ítélve remélhetjük, hogy a liga nem sokára nem fog egyedül állani Magyarországon, hanem az ország városaiban a nagyváradhoz hasonló módon meg fog alakulni. Nincs könnyebb az ilyen liga megalakulásánál, ha a kezdeményezés munkáját tekintélyes s korekt emberek vállalják. Energikus lelkes kezdeményezés kell és tömegesen fog sorakozni az intelligencia zászlaja alá.

A párbaj ellenes irányzat egy másik

TARCSA.

Szép Galethea.

A fiatal művész műtermében ült és dolgozott. A munkában lévő tárgy márványszobor volt. Pompás, káprázatos azt: Egy ifjú leány üde és szép, a kinek a hajnalt kellett jelképeznie.

Egész tehetségét, forró lángolása képzeletének minden szárnyalását bele akarta vinni az ifjú mester ebbe az alakba. A kemény márványba színt, életet, erőt akar lehelni, egy földön tuli lenge és gyengéd nő képét akarta megteremteni, a kinek valósága mégis buja földibájjal mámorítsa meg a néző szemét.

Teljes valósága minden törekvése felolvadt ebbe a munkába. Nem gondolt semmivel, megszünt emberi életet élni, lemondott ifjú kora minden gyönyörűségéről. Nagy műve foglalta el teljesen ez foglalkoztatta agyát, szívét és merítette ki minden érdeklődését. Megfelekedett a nőkről, a kiket pedig a szépségért rajongó művészes minden lelkesedésével imádott, kerülte a vidám bohém cimborákat, visszavonult minden társaságtól. Szinte beteges rajongással élt a HAJNAL márványalakjárt, a melynek hideg köve ugy elfoglalta szívét, mint egykor a Prakszitelesznek, nagy hellén elődjének az ő imádott Szép Galatheája. . . .

E pillanatban tehát ismét nagy munkája foglalta el az ifjú mestert. Emésztő lázzal dolgozott a mester-művön, melytől minden törekvésének minden művészi reményének beteljesítését várta. Munkájában felolvadt egész valósága, nem érdekelte semmi csak a művészi feladat, a melynek megoldására vállalkozott.

Előtte emelvényen, a kellő világításba helyezve állott az akt modellje.

Hosszu kutatás, aztán akadt reá erre a modelle. Hozs is nel hiszen egy fiatal leányt kellett találnia, üdét bájosat, a ki érintetlen szűzi és mégis diadalmas fényességben pompázó, mint maga a hajnal, amely győzelmes erejével bírja el az éjszaka sötétjét. Egy oly leányra volt szüksége, aki a művész és férfi fantáziáját egyaránt lángra gyújtja, akiben egyformán legyen meg a földöntúlis poezisa és a földi asszony testének megvesztegető szépsége.

Végre megtalálta ezt a női teremtet. Valami egyszerű varróléányka volt. Szegény sorsu emberek gyermeke. Mennyi küzdelmébe került, a míg nagy műve számára megtudta nyerni! A szülők aggodalmát a gazdag kereset hamar elaltatta. De annál nehezebb volt a leányt reábirni, hogy szemérméről lemondjon. Egész szűziessége fellázadta gondolat ellen, hogy férfiszem előtt feltárja érintetlen testének üde pompáját.

De nagy nehezen ez az akadály is el volt hártva az utból. A leány beleegyezett, hogy modellül szolgál a művésznek — természetesen csak félalakra.

Most ott állt az emelvényen, finom arczocakáján bíboros pírral, a melyet napról-napra ismétlődő mintázás megszokása sem tudott onnan elűzni. Ott állt, egy fehér lepelbe burkolva, a mely azonban övtől kezdve fedte be fehér testét. Ifjú de már nőiesen kerek vállai és az édes hófehér halmok, melyeknek aczelos gömbölyűsége ingerlőn, de enyhé ival hajlott össze teljesen fedetlenek voltak. Fején pompásan utánzó diadem-ék jelezte a hajnali-csillagot; de az ékszer fényét elhomályosította a leomló szőke hajtenger ragyogása, mely csipőn messze alul takarta be hajlékony természet mintegy drága kopelly jobb kezét, melyben lobogó fátylát tartott magasra emelte és hónajából ki csillogtak a finom aranyszínű pihék. . . .

A képaragó hirtelen lecsapta a kalapácsot. — Nem, szólit ingerlően, sohasem fogom így befejezhetni. Idácska ha le nem mond erről a lehetetlen ál szeméremtől, akkor sohasem készíthetem el ezt a szobrot.

A leány egy árnyalattal még jobban elpirult. — Hogy kívánhatja ezt tőlem, dadogta zavardottan. Mondtam már ezerszer, hogy inkább meghalok, semhogy ebbe beleegyezzem. Hiszen az

jelentős eredményét is feljegyezhetjük. Ez az egyetemi ifjuság kebelében megindult mozgalom az iránt, hogy az egyetemen becsületszék létesíttessék, amely az egyetemi polgárok között oly gyakran felmerülő afféreket békés uton elintézte. Az egyetem mindenha melegágya volt a párbajnak. Itt oltották be még a legjámborabb szívű golyába is a vérengzés szükségességének tudatát, amely aztán egész életében a becsület — afférek elintézése körül irányadón szolgált. S hogy éppen itt, a párbaj hazájában fáradoznak egy olyan intézmény létesítése körül, mely a párbajok számát csökkentse, esetleg a minimumra redukálja, ez máris olyan eredmény, melynek üdvös hatása el nem maradhatna.

Bármily sokat várunk is a párbajellenes társadalmi mozgalomtól, azt az egyet még sem várjuk, hogy a mániát kiirtsa, hogy a párbajozást megszüntesse. A baj gyökeres orvoslását csakis a törvényhozástól várhatjuk, ha a párbaj — sérülést testi sérülésnek fogja minősíteni s közönséges börtönnel sújtani. Ez vissza fogja rettenteni a „leglovagiasabb” s a legkrakélesebb embert a párbajozástól. De nemcsak a párbajozástól, hanem a más emberbe való oktalan belekötéstől is. A párbaj megszűntével sokkal kevesebb alkalom lesz becsületügyi affére is.

S a törvényhozásra ebben az irányban csakis egy széleskörű mozgalom hathat. Ha a párbaj ellenes liga be-

fogja hálózni az egész országot, ha mindenütt, ahol intelligens emberek élnek, fel fog hangozni a jelszó: le a párbajjal — a törvényhozás kényszerítve lesz arra, hogy megcsinálja a törvényt a párbaj ellen.

Alapítsuk meg mi is városunkban a párbajellenes ligát!

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **A muraszombati kaszinó** választmány Sinkovich Elek elnöklete alatt f. 9-én d. n. 1 órakor a kaszinó helyiségében ülést tartott, a melynek tárgyat a közgyűlés idejének és tárgyainak kitűzése képezte.

— **A csáktornyai állami tanítóképzőintézet** a jövő tanévben ünnepeli meg fenállásának negyedszázados évfordulóját. Az ünnepély előkészítése és sikere érdekében felkérem a csáktornyai tanítóképzőintézetben talált szeretett volt növendékeimet, legyenek szívesek levelező-lapon mielőbb velem tudatni mostani működési helyüket, állásukat és címüket. Csáktornya, 1903. jan. 7. Margittai József, igazgató.

— **A belügyminiszter a trachoma ügyben** hozza intézett felterjesztéseirelatot küldött, mely szerint a trachomaorvosok szaporítása, a Vízoldván létesítendő trachomakórház, valamint a Muraszombatban felállítandó trachoma pavillon építése tárgyában Bassa Ignác dr. központi trachomaorvos a kérdés helyszíni tanulmányozásása legközelebb leküldi s ennek jelentéséhez képest fog határozni.

— **Lövöldöző szerelmes.** Kikécz Lipót vízoldván legénynek nagyon megtetszett az ottani plébános szolgálja s mindénáron szerelmet akart neki vallani. A plébános derék házörök kutyája már többször megmentette a leányt az kísértéstől, ugatásával elriasztván az udvar körül lskelőldő legényt, Kikécz ezért boszut forralt a kutya ellen s a multkor este pisztolyjal csakugyan meg is lötte a kutyát, a melynek gazdája most ingó vagyon rongálásért feljelentette a lövöldöző szerelést.

— **Savanyu de jó.** Varga Ferenc jános-fai községbíró a prosnyákfai körjegyzőhöz való utjában rendszeren be szokott térni Kőny Gyula prosnyákfai korcsmájában egy kis borra. A minap is ott kóstoltatta a karcost, kijelentvén az első liter után, hogy ámbár nagyon savanyu, de azért jó. A vége az lett, hogy bíró uram alaposan elázott s miközben az asztalra dölve aludt, a

mellette ülő Korcsmár János gerőházi lakos kilopta zsebéből a pénzt. Varga kissé kijózanodván, keresni kezdte a pénzt s így a lopás kitűdőtt Korcsmár tagadása daczára.

— **Testvéries osztozkodás.** Ficzko János vasvecsei vadőr 20 kor jutalmat kapott gazdájától azzal, hogy ossza meg a többi vadfelügyelővel. Osztozkodás közben azonban verekedésre került a dolog, miközben Ficzko Flegár Ferenc gör-hegyi vadórt puskatással ugy eldöntette, hogy két hétig lepedőben forgatták. A verekedő Ficzko feljelentették.

— **A törbotos hős.** Luthár Iván zsidahelyi lakos egy törbottal felfegyverezve a minap beállított régi haragosaiból: Lovenyák Vincénéhez és éktelen szidalmazások között leszurással fenyegette. A szegény áldott állapotban levő asszony halálra rémülve ugy akarta elriasztani támadóját, hogy egy fazék vízzel nyakonütötte. Ez azonban csak olaj volt a tűzre, mert erre Luthár kirántotta a tört és az asszonyt hasba akarta szurni. Ezt azonban megakadályozta Lovenyák Vincze, aki egy gerőblyével letűtötte a támadó kezét. A törbotos hóst feljelentették.

— **Tolvaj vinczellér.** A szt.-benedeki plébános már többször észlelte, hogy a pajtájában elhelyezett takarmányát valaki Csáky szántájának tekinti és erősen dészálja. A tolvaj igen ügyesen csinálta a dolgot, mert sokáig nem tudták kinyomozni, míg végre most a csendőrség kiderítette, hogy a plébános vinczellérje, kire a pajtakulcs volt bízva. egy kis papamorgórét eladogatta a korcsmárosnak a takarmányt. A hűtlen cselekedet feljelentették a kir. ügyészségnél.

— **Husznegy — resztó.** Majd minden faluban van egy olyan civilizáltabb kompánia a melyik nem elégszik meg az utcán való áldogálással vasárnaponként, hanem blattoz a korcsmában. Ilyenkor rendszeren egyike a leghazarább játékoknak járja, a husznegyes. A multkor is egy ilyen kártározó társaságot lepett meg a csendőrség a prosnyákfai korcsmában. A mikor a két csendőr belépett. Horváth János éppen 21-et szorongatott a kezében s resztót akart mondani, de mikor meglátta a tollas alakokat a szó a torján akadt és helyette a csendőrök mondták ki a „resztót” a kik a bankot lefogalván, a játékosokat feljelentették.

— **Örjöngő adós.** Kodai Károly vízoldván lakost a minap meglátogatta a végrehajtó Némi kis adósság erányában. A végrehajtó láttára Kodai valósággal örjöngeni kezdett, ugy hogy alig tudták addig lefogni, míg a törvény embere elmenekült a házból. A dolog vizsgálat tárgyát képezi.

— **Eladó alma.** Körülbelül 20 mérő különféle jófajta alma jutányos áron eladó Barkócson, Sinkovich nővéreknel.

borzalmas is volna tette hozzá, kezével fedve el piruló arcát.

A szobrász végtelenen járt fel és alá az atelierben — De az Istenért érte meg miről van szó szólt végre megállva a leány előtt, a ki ezelőtt hirtelen egy könnyű lepelt terített meztelen vállaira. Hiszen látja, hogy én tisztességes ember vagyok. Vagy megbántottam-e eddig egy szóval, egy tekintettel? Engem nem vezet semmi frívól vágy és esküszöm nem fog vezetni. De nekem az egész aktra van szükségem. Egy fél testből nem min tázhatok meg egy egész alakot. Nem vágyom ma gára, nem kívánom magát. Csak egy czél vezet csak egy ideál lelkesíti: A művészet.

A kis modell komolyan hallgatta a könyörgő férfit. Mikor ennek utolsó szavai is elhangzottak, le hajtotta fejét és csendesen, hangtalanul sirni kezdett.

— Idácska, Idácska miért sir? Kérdezte a szobrász megindultan, kezébe fogva a leány fehér kezét. Hiszen nem akartam megbántani. De látta folytatja meleg, hízog hangon, miközben gyengén simogatta a kezében kis tartott kezét oly sokatvártam ettől a munkától: Szépnek, tökéletesnek szeretném ezt látni, dolgozom rajta minden képességemmel, egész erőmmel. És látja, ha maga nem akarja meg, lete tiszteleg kell áll-

noro. Minden reményem megsemmisül, az egész szép ideát sutba kell dobnom. Gondolja meg édes kis Ida, talán sorsomól, egész jóvendőmről van szó. Ennek igazán meghozhatná ezt a kis áldozatot.

Könyörgő, lázas hangon mondta mindezeket a szobrász, egész közel hajolva a leányhoz, ugy hogy forró lehellete annak arczát perzselte. Ez sokáig küzdeni látszott magával. Végre nagy kék szeméből kitörülte a könnyeket és egy hosszú, sokatmondó tekintettel reá függesztett, az előtte álló férfira. Azután így szólt:

— Jól van beleegyeztem. Egész aktot fogok állni önnek. De, tette hozzá csendesen, csak holnap.

Már esteledett. Gyönyörű, enyhe tavaszi alkony volt, és az atelier elöntötte az üveg tetőn át beözönlő alkony nap sugar aranya.

Idácska, a kis modell elment és a művész is készült, hogy szokott esti sétáján kissé leléte agyát.

Távózása előtt munkáját elrakta és a Hajnal szobrárt, mely deréki körülbelül kész volt, gondosan betakarta az erre a czélra szolgáló lepellel.

A cselédhez így szólt:

— Ma kinn vacsorázom. Ha valaki keres, ve-

zesse át az atelierbe és mondja, hogy nem sokára ha zajövök.

Ezzel kezébe fogta könnyű sétapálcáját és csakhamar belevegylt az Andrásy-ut vidám nyüzgő ember áradatába.

Mikor haza tért, már éjjel volt. Noha el volt báyadva az egész napi megfeszített munkától, mégis szokatlanul könnyűnek, erősen érezte magát. A kis modell ígérete, hogy holnap a teljes aktnak fog modellül szolgálni, verőfényes örömmel töltötte el szívét. Meglett a reménynek és boldog önbizalommal, újra serkődő hatalmas munkakedvel.

Az öröm hatása alatt felkereste a régi cimborákat. Néhány pohár jó francia bort ivott meg közöttük is most, vidáman, derűs kedvvel tért vissza lakásába.

Mialatt hálószobájában éjjeli toaletttel foglalkozott, folytonosan készülő művére gondolt. Képeletében már teljesen látta a pompás márványalakot. Egész megvesztegető fenségében jelent meg előtte a szépséges anyagban megérezkítve a pompás ifju test: Gömbölyű vállaiival, a kebel enyhe domborulatával és a csipőt bódító hajlásával. . . .

h gyszerre érezte, a mint agyát dönti a vér. Ellenállhatatlan vágy lepte meg, hogy a szobor-

— **Betegséget szimulált.** Szezeri Mihály perestői lakos a téli idején Grácban szokta telteni, mint a többi urak. Ha kapott munkát dolgozott, ha meg nem volt keresete, akkor betegséget szimulált és a kórházban pihent egyideje. Miután azonban ezt már többször megcsélekedte, a saját neve alatt már nem mert jelentkezni a kórházban, hanem kapta magát és a bizonyítványban a Szezeri Mihály nevét Szapács Mihályra igazította ki. A csalárá azonban rájöttek s most az atyafi a járásbírósig börtönbe fog egy ideig pihenni.

— **Korcsmáczegér nélkül.** Szezeri János királyfai korcsmáján előtt megállt a multkor egy idegen és az éppen kint áldogáló korcsmáczegérről tudakolta, hol lehet egy kis bort meg szivart kapni. A korcsmáros hölgyének nézte az idegent és gúnyosan felelte, hogy hát nem látja itt az ő házában a korcsmáczegéret és dohányásrustást hirdető táblát. Itt bizony nem láttam, mondta a szomszagos ember. Erre aztán a korcsmáros családhoz el és kereste a czégerét és táblát, de bizony azt sehol nem találta. Később aztán kiderült, hogy a sikerült tréfát Makovecz Antal királyfai lakos csinálta, a kit a boszus korcsmáros feljelentett.

— **Hogy az Országos Gazdasági Munkás-és Cselédszövetkezési társaság** áldásos intézménye mily gyorsan vált népszerűvé, azt legjobban bizonyítja a pénztárnak mult évről összeállított statisztikája. E statisztika szerint az 1902. évben a pénztár önként beiratkozott tagjainak száma összesen 44919. A biztosított gazdasági cselédek száma közel 350000. A kifizetett segélyekről a következő statisztikát állította össze a pénztár. Baleseti segély: cselédeknek 1296 esetben 68786 kor. 69 fillér. I. cs. tagoknak 222 esetben 7895 kor. 82 fillér. II. cs. tagoknak 43 esetben 869 K 28 fillér, rendkívüli tagoknak 457 esetben 15323 K 38 fillér, gépmunkásoknak 3 esetben 40 K. Haláleseti segélyek: cselédeknek 109 esetben 27875 K 13 fill. I. cs. tagoknak 35 esetben 4092 K. 02 fill. II. cs. tagoknak 3 esetben 11 K 44 fill. rendkívüli tagoknak 26 esetben 4354 K 17 fill. gépmunkásoknak 3 esetben 2312 K 84 fill. összesen kifizetett 2688 esetben 140820 K 34 fill. Ujjabban Gróf Andrassy Dénes, gróf Majláth Géza és Dréher Antal jelentették be a pénztárnál, hogy összes cselédeiket beiratják a tagok közé.

— **A téli tanfolyamok** előadásának szeptemberi hetes sorrendje: Muraszombatban 13-án: Dr. Skrielec Mihály. Az első segély nyújtásról. 14-én Vártes Sándor, fatenyésztésről. 15-én Krompaszky Ede a növénytermelésről. 16-án Jankucz Sándor, állattenyésztésről. 17-én Neusiedler Miklós, az gyógyászatról. — Bodóhegyen: 11 és 12-én Ulcsiny Károly, a szőlőművelésről. 14-én Kondor Ferenc a méhésztésről. 15-én Neusiedler Miklós, állattenyésztésről. 16-án Bazsányi Mihály, a növénytermelésről.

— **A Horgony Pain-Expeller** (Richters Linimentum Capsici comp.) igaz népszerű házi-szezeré let, mely számos családban már több mint 36 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípőfájdalom, fejfájás, köszvény. csuszán stb.-nél

a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő, sőt járványkórnál, minő: a kolera és hányóhas-folyás, az altestnek Pain Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő házi-szer jó eredményt használtattott sz influenza ellen is és 80 l., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Linimentum”-et tessék kérni és a „Horgony” védjegyre ügyelni kell.

— **A fiu köszönete.** Tek. Küller Albert ur Budapest, V., Vadász-utca 42. Mióta a kettős-villanydelejes kerestet öntől megrendeltem, anyám folyton viseli és meg vagyok róla győződve, hogy kitünő hatása van és csak az önkészülék, R. B. 86967. adta vissza anyám egészségét, számtalan hálaóra vagyok kötelezve annak, ki ezen kitünő szert feltalálta és bátorodom az ön készletét mindenkihez ajánlani: kiváló tiszttelettel. Horváth János Terestyénta, Vasmegeya.

Gyomorbetegeknek fontos!

Étvágytalanságot, gyomorzavarokat, hányást, ingeret, rossz emésztést folytatól fejfájást, gyomorgyengeséget emésztési zavarokat stb. azonnal gyógyít a már régente híressé vált

Brady-féle
Máriacelli gyomorcsépek.

Minden gyógyszerárban kaphatók.

Muraszombati főraktár **Böles Béla** gyógyszerárban.

Netáni hamisítványokra figyelmeztetnek a a vevők, a valódi máriacelli gyomorcsépek **Brady** védjeggyel és aláírással el vannak látva.

Figyelemmel kell lenni arra, hogy régente híres valódi máriacelli gyomorcsépek ára üvegenként 80 fillér, duplaüveg 1 korona 40 fillér, míg a rosszabb minőségű utánzót 70 fillérért kínálnak. 11-12

1114/1902. végr. sz.

Arverési hirdmény.

Alultrott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez 102. §-a értelmében czenel közhírré teszi, hogy a Muraszombati kir. járásbírósig 902. V. 444. sz. végzése következtében Dr. Vratarski Ivan ügyvéd által képviselt „Muraszombati Mezőgazdasági Bank” jávára Gombócz János és Ulten János ferenccsalvi lakosok ellen 380 kor. s jár. erejű 1902. évi augusztus 5-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján foglalták és 1254 koronára becsült követelőző ingóságok, u. m. 16, borju, sertés, eke, taliga, borona, rossz szármával, buza, szekér, láda, hordó, úszó, bika, borju, malacz és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladták.

aranyátrát, mely csipőg hullott, kelyhes hófehér bőrt, ott a hol érte. Azután sarmja emelvre vitte a prémekekkel és keleti szőnyegekekkel betakart széles keretet felé. . . .

Hajnalban, mikor az atelier már a napfény világosságával telt meg, a kereteten ébredt fel a művész. Egy percig zavartan dörzsölgette a szemét, mint aki nem tudja hol van. De hirtelen feleszmélt. Mellette test pihent, mely álomba merítve, pihégek kebelével, melynek kábító pompáját nem takarta semmi lepel. . . .

A művész hirtelen megértett mindent. Az alvó leány ugyanis Idácska, a kis modell volt.

Harmatos ajkára egy forró csókot nyomva, felébresztette. Azután a piruló leány fülébe kérdést sugta: Miért választottad nászunknak épen a mai napot? — Hogy holnap szegyenkezés nélkül állhassak neked modellül. . . Sugta vissza a leány. **BÁTTASZÉKY LAJOS.**

Mely árverésnek a muraszombati kir. bíróság 1902. évi V. 444. számú végzése folytán 380 kor. tőkekövetelés ennek 1902-ik évi március hó 19-ik napjától járó 0% kamattal, és odig összesen 104 korona 16 fben bírósá g-már megállapított költségek erejű Ferenccsalvi Gombócz János lakosán megköszöve s itt végzerve Ulten János lakosán folytatva leendő eszközösére

1903. évi január hó 14. napjának délelőtti 10 órája hatszázötven kitheték és ahhoz a vonni szándékosok oly meggyőzőssel hívatnak meg, hogy az értelmű ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez 102. §-a értelmében köszpenztetés mellett, a legtöbböt gőn-ek, szükség esetén becsarón alul is le fognak adatal.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felhívottatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, azon árverés az 1881. évi LX. t.-ez 102. §-a értelmében ezek jávára is elrendeltek. Kelt Muraszombatban, 1903. évi január hó 5. **Szabadly József,** kir. bírósági végrehajtó.

A Muraszombati Mezőgazdasági Bank r.-t. heti befizetéseken alapuló önszervező osztályának

V-ik évtársulata

az 1903. évi január hó 2-án működését megkezdli.

Felhívjuk a nagyrédmű közönség szives figyelmé, hogy ezen évtársulat részvételű minden üzletrezn után hetenkint egy koronát tartoznak az intézet pénztárába befizetni, mely heti befizetések három év után 5%, kamattal együtt a tagoknak üzletreznük arányában kifizetettek.

A belépő tagok minden egyes üzletrezn, illetőleg heti egy korona befizetése után 150 korona kölcsönre tarthatnak igényt 7% kamat mellett

Az aláírások 1902. évi december hó 22-10 1903. évi január 15-ig hétköznapokon 9—12 órai a bank helyiségében eszközölhetők.

— 2 — **Az Igazgatóság.**

MAGYAR IPAR

Következő felsorolt saját készítményű jó minőségű árúinknak **árjegyzékét** társunkat ajánljuk.

1 db. bécsi piros paplan	1 frt 80
1 db. bordón	2 „ 60
1 db. Satin Chachmir paplan	3 „ 80
1 db. atlasz Chachmir paplan	4 „ 80
1 db. selyem atlasz	8 „ 80
1 db. szélcsél vólán matrac	4 „ 80
1 db. Crin de afrique	7 „ —
1 db. madr	10 „ —
1 db. madr	14 „ —
1 db. szelcsélcsél letűve	2 „ 20
1 db. azál sodrony ágybetét	5 „ 80
1 db. párnázott rugalmas matrac	15 „ —
1 db. öszpajzható vasagy tengerfürő matrac	10 „ —
1 db. fűszel takaró	1 „ 80
1 db. szelcsél 2 ágybetét	8 „ 80

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST
Üllő-gút 3. sz.
1902. augusztus hó 1-4-61 IV. Muzoum-kört 27.

hoz menjen, hogy lássa. édes szavakat susogjon neki; hogy keblén ölelje. . . . A művész exaltációja és az askéta életmód, a melyet hónapok óta folytatott egyaránt okozhatták ezt a sajátos felhevülést. . . . Akárhogy volt is, az a beteges vágyakozás lázál öntötte el. Ugy a mintvölt, könnyű éjjeli kötösben, berohant az atelierbe.

Itt ezüstös felhómályba volt burkolva minden. A tető üveglapján áthiutott sugarait az egyhedvő hold, utokoztatson világítva meg a terem fantasztikus burtozatát.

A művész szem a HAJNALT kereste. Ott állt helyén, a hogyan hagyta, teljesen letakarva a fehérléppellel. Egy pillanat alatt mellette termésként lerátotta a takarót és egy örült rajongásával zárta karjaiba a nemes alakot, mely a holdfény fehér ragyogásában ugy állott ott metelen, varázsos szépségében, mint maga a testet öltött poézis. Es a mint karjaiba ölelte: A szobor élt. Csásos márványtete roanoglott a forró ölelés alatt, karjai görcsösen fondátk a férfi nyaka köré, forró lehelletéből új láng csapott ereibe. Egy pillanatra megdöbbsent. Azt hitte, hogy álmodik, vagy megörült. De nem sokáig töprenkedett. A kéjes mámor rózsás felhő bocsátott agya elé Mohó, szinte harapáshoz hasonló csókokkal halmozta el az életre támadt szobor vállait, kőbét, a pompás

